

Sagsøgerens påstande

- Ni punkter (nemlig det ottende, niende og tiende punkt på s. 51 og første til sjette punkt på s. 52) i bilaget til Kommissionens gennemførelsesafgørelse af 4. april 2014 om udelukkelse fra EU-finansiering af visse udgifter, som medlemsstaterne har afholdt for Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget (EUGFL), Garantisektionen, Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL) og Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) (meddelt under nummer C(2014) 2008) (EUT L 104, s. 43) annulleres.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført tre anbringender, som alle vedrører Kommissionens fortolkning af lovbestemt forvaltningskrav 8 (herefter »LFK 8«) i Rådets forordning (EF) nr. 1782/2003 ⁽¹⁾, Rådets forordning (EF) nr. 73/2009 ⁽²⁾ og Rådets forordning (EF) nr. 21/2004 ⁽³⁾.

1. Første anbringende om, at Kommissionen har begået en fejl ved fortolkningen af LFK 8. De tre væsentligste argumenter til støtte for dette anbringende er, at:
  - den lovmæssige beslutning om at undtage artikel 6, 7 og 8 fra LFK 8 må gives virkning,
  - det forhold, at artikel 4 og 5 omfattes af LFK 8, indikerer, at artikel 3 ikke er tilstrækkelig til at fastslå nogen af dets elementer som krydsbestemmelsesforpligtelser, og
  - der er en formålsorienteret logik i EU-lovgivers beslutning om at behandle artikel 4 og 5 anderledes en artikel 6-8.
2. Andet anbringende om, at Kommissionen ved sin fortolkning af LFK 8 har tilsidesat retssikkerhedsprincippet, som finder anvendelse med særlig styrke, når en foranstaltning medfører økonomiske konsekvenser og/eller pålæggelse af en sanktion, og som kræver at enhver usikkerhed afgøres til landbrugers fordel.
3. Tredje anbringende om, at Kommissionen ved sin fortolkning af LFK 8 har tilsidesat principperne om forbud mod forskelsbehandling og om ligebehandling, som kræver at en landbruger, som ikke har overholdt en artikel i forordning 21/2004, som ikke er opregnet i LFK 8, ikke bør behandles på samme vis som en landbruger, der ikke har overholdt en artikel i forordning 21/2004, som er opregnet i LFK 8.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1782/2003 af 29.9.2003 om fastlæggelse af fælles regler for den fælles landbrugspolitik ordninger for direkte støtte og om fastlæggelse af visse støtteordninger for landbrugere og om ændring af forordning (EØF) nr. 2019/93, (EF) nr. 1452/2001, (EF) nr. 1453/2001, (EF) nr. 1454/2001, (EF) nr. 1868/94, (EF) nr. 1251/1999, (EF) nr. 1254/1999, (EF) nr. 1673/2000, (EØF) nr. 2358/71 og (EF) nr. 2529/2001 (EUT L 270, 1).

⁽²⁾ Rådets forordning (EF) nr. 73/2009 af 19.1.2009 om fælles regler for den fælles landbrugspolitik ordninger for direkte støtte til landbrugere og om fastlæggelse af visse støtteordninger for landbrugere, om ændring af forordning (EF) nr. 1290/2005, (EF) nr. 247/2006, (EF) nr. 378/2007 og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1782/2003 (EUT L 30, s. 16).

⁽³⁾ Rådets forordning (EF) nr. 21/2004 af 17.12.2003 om indførelse af en ordning for identifikation og registrering af får og geder og om ændring af forordning (EF) nr. 1782/2003 og direktiv 92/102/EØF og 64/432/EØF (EUT L 5, s. 8).

Sag anlagt den 13. juni 2014 — Silec Cable og General Cable mod Kommissionen

(Sag T-438/14)

(2014/C 282/58)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: Silec Cable (Montereau Fault Yonne, Frankrig) og General Cable Corp. (Wilmington, De Forenede Stater) (ved barrister I. Sinan)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgernes påstande

- Artikel 1 i Kommissionens afgørelse K (2014) 2139 endelig af 2. april 2014 om en procedure i henhold til artikel 101 TEUF og EØS-aftalens artikel 53, sag COMP/AT.39610 — elektriske kabler (»Afgørelsen«) annulleres, eftersom den vedrører Silec Cable og General Cable.
- Subsidiært, afgørelsens artikel 2 ændres og den bøde, der blev pålagt Silec Cable og General Cable, nedsættes på baggrund af de argumenter, som er fremført i stævningen.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat fem anbringender.

1. Med det første anbringende gøres gældende, at Kommissionen begik en retlig fejl og ikke løftede sin bevisbyrde i henhold til artikel 2 i Rådets forordning nr. 1/2002.
2. Med det andet anbringende gøres gældende, at Kommissionen begik en retlig fejl og tilsidesatte princippet om bevisbyrde og princippet om uskyldsformodning ved at påstå, at Silec Cable havde en positiv pligt til at distancere sig fra det påståede kartel.
3. Med det tredje anbringende gøres gældende, at Kommissionen anlagde et åbenbart urigtigt skøn og tilsidesatte ligebehandlingsprincippet ved at fastslå, at Silec Cable direkte deltog i det påståede kartel fra den 30. november 2005.
4. Med det fjerde anbringende gøres gældende, at Kommissionen anlagde et åbenbart urigtigt skøn og tilsidesatte ligebehandlingsprincippet ved at behandle Silec Cable forskelligt og inkonsekvent i forhold til den måde, hvorpå de øvrige adressater for afgørelsen blev behandlet.
5. Med det femte anbringende gøres gældende, at Kommissionen i hvert fald anlagde et åbenbart urigtigt skøn og tilsidesatte ligebehandlingsprincippet ved ikke at karakterisere Silec Cable som en perifer aktør.

Sag anlagt den 16. juni 2014 — LS Cable & System mod Kommissionen

(Sag T-439/14)

(2014/C 282/59)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: LS Cable & System Ltd (Anyang, Republikken Korea) (ved S. Kinsella og solicitor S. Spinks)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Artikel 1, stk. 11, og artikel 2, litra t), i Kommissionens afgørelse K(2014) 2139 af 2. april 2014 om en procedure i henhold til artikel 101 TEUF og EØS-aftalens artikel 53 i sag AT.39610 — elektriske kabler (»Afgørelsen«) annulleres, for så vidt som den er rettet til sagsøgeren.
- Subsidiært nedsættes den bøde, der blev pålagt sagsøgeren i afgørelsens artikel 2, litra t), betydeligt.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.